

- 2) Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care se invocă publicitatea comparativă ilicită sau imitația neloyală a unui semn protejat de o marcă comunitară, interzise de Legea privind combaterea concurenței neloyale (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) a statului membru de care aparține instanța sesizată, această dispoziție nu permite să se stabilească, în temeiul locului unde s-a produs evenimentul cauzator al prejudiciului rezultat din încălcarea acestei legi, competența unei instanțe din statul membru în condițiile în care acela dintre presupușii autori care este chemat în judecată în fața acesteia nu a acționat el însuși în acest stat membru. În schimb, într-un astfel de caz, dispoziția amintită permite să se stabilească, în temeiul locului materializării prejudiciului, competența jurisdicțională pentru a soluționa o acțiune în răspundere întemeiată pe respectiva lege națională formulată împotriva unei persoane stabilite în alt stat membru și cu privire la care se pretinde că a săvârșit în acest stat o faptă care a produs sau riscă să producă un prejudiciu în raza teritorială a instanței sesizate.

⁽¹⁾ JO C 343, 10.11.2012

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 iunie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Fermo – Italia) – Procedură penală împotriva M

(Cauza C-398/12) ⁽¹⁾

„Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen — Articolul 54 — Principiul «ne bis in idem» — Domeniu de aplicare — Ordonanță de netrimitere în judecată pentru motivul că nu există suficiente probe dată de o instanță a unui stat contractant — Posibilitate de redeschidere a anchetei judiciare în cazul în care apar probe noi — Noțiunea de persoană împotriva căreia a fost pronunțată o «hotărâre definitivă» — Urmărire penală într-un alt stat contractant împotriva aceleiași persoane și pentru aceleași fapte — Stingerea acțiunii penale și aplicarea principiului ne bis in idem”

(2014/C 253/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Fermo

Partea din procedura penală principală

M

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare – Tribunale di Fermo – Interpretarea articolului 54 din Convenția de punere în aplicare a acordului Schengen – Principiul *ne bis in idem* – Noțiunea „persoană împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre definitivă” – Hotărâre definitivă de încetare a procesului penal pronunțată de o instanță a unui stat membru

Dispozitivul

Articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen (Luxemburg) la 19 iunie 1990, trebuie interpretat în sensul că o ordonanță de netrimitere în judecată care împiedică, în statul contractant în care a fost dată această ordonanță, o nouă urmărire penală pentru aceleași fapte împotriva persoanei care a beneficiat de ordonanța respectivă, cu excepția cazului în care intervin noi probe împotriva acestei persoane, trebuie considerată ca fiind o hotărâre definitivă, în sensul acestui articol, care împiedică desfășurarea unei noi urmăriri penale împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapte într-un alt stat contractant.

⁽¹⁾ JO C 355, 17.11.2012